

ΕΤΟΣ 53ον

5 Ιουλίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (2714)

ΟΙ ΠΟΝΗΡΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

«Και ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ»

Στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ἐλευθερώνεται μιά γυναίκα πού ἔχει δαιμόνιο. Αὐτὴ ἔκανε τὸ ἔργο πού κάνουν τὰ σημερινά μέντιουμ. Πήγαιναν ἄνθρωποι μὲ διάφορα προβλήματα σ' αὐτὴν καὶ τῆς ζητοῦσαν τὴ γνώμη της. Φυσικά οἱ ἀπόψεις της ἦταν ἀπόψεις ἀπὸ τίς ὁποῖες ἔβγαζε χρήματα γιὰ τοὺς κυρίους της. Ἦταν δούλη καὶ μάλιστα δαιμονόληπτη πού τὴν ἐκμεταλλεύοντουσαν οἱ κύριοί της. Ὅταν εἶδε τὸν ἀπόστολο Παῦλο καὶ τὸ Σίλα ἄρχισε νὰ φωνάζει· «Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας » (Πράξ. 16, 17). Γιατὶ ἔλεγε τὰ λόγια αὐτά; Λένε οἱ ἐρμηνευτές γιὰ δύο λόγους. Ὁ πρῶτος εἶναι πὼς φωνάζε τὸ δαιμόνιο τὴν ἀλήθεια γιὰ νὰ κολλακεύσει τὸν Παῦλο καὶ ἔτσι νὰ μὴν τὸ ἐκβάλλει ἀπὸ τὴν παιδίσκη. Ἐνῶ ὁ δεῦτερος λόγος εἶναι πὼς, ἐάν ἐξόριζε ἀπὸ τὴ γυναίκα τὸ δαιμόνιο, αὐτὸ θὰ ξεσήκωνε τοὺς ἄρχοντες ἐναντίον του, πράγμα τὸ ὁποῖο καὶ ἔγινε.

Ἡ πονηρὴ κατάσταση τῆς μαντείας

Ἡ μαντεία εἶναι θρησκεία τοῦ διαβόλου, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἐπικαλοῦνται τὰ πνεύματα καὶ τοὺς ἐρωτοῦν γιὰ διάφορα πράγματα. Οἱ ἴδιοι οἱ μάγοι σὲ στιγμὲς εὐλικρινείας ἀποκαλύπτουν πὼς πιστεύουν στὴν δύναμη τοῦ Πονηροῦ ἢ ψευδῶς φερόμενοι λέγουν πὼς πιστεύουν σὲ μιά ἀνώτερη δύναμη, ἀλλὰ δὲν τὴν κατονομάζουν. Ἀκόμη μᾶς λέγουν πὼς δὲν εἶναι ἄνθρωποι πού θέλουν τὸ κακὸ τῶν ἀλλήλων. Ὅ,τι κάνουν, τὸ κάνουν γιὰ καλὸ. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως ἔχει σαφὴ ἀντίληψη γιὰ τὴ μαγεία. Λέγει πὼς εἶναι κατάσταση δαιμονικὴ καὶ πὼς ὅλοι οἱ μάγοι ἀνήκουν στὴ συμμορία τοῦ διαβόλου. Πολλὲς φορές ὁ διάβολος παρουσιάζεται δῆθεν μὲ τὴ μορφή τῶν συγγενῶν μας καὶ τῶν γονέων, πού ἔχουν κοιμηθεῖ, καὶ μᾶς ἐξαπατᾷ. Ὅσοι χρησιμοποιοῦν τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς καὶ τὰ μαγικά τους, γράφει τὸ Δευτερονόμιο εἶναι βδελυκτοὶ ἀπέναντι στοῦ Θεοῦ. Ἔχουμε τὸ παράδειγμα τοῦ Σαοὺή πού πῆγε σὲ μιά μάγισσα καὶ τὴν παρακάλεσε νὰ τοῦ παρουσιάσει τὸ πνεῦμα τοῦ προφήτου Σαμουὴλ. Ὅταν ὁ Σαοὺή ἐρώτησε τὴ μάγισσα τί βλέπει, αὐτὴ ἀπάντησε· «θεοὺς ἐώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς » (Β'. Βασ. 28, 13). Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας λέγουν πὼς ὅλες οἱ μορφές πού ἔβλεπε τὸ μέντιουμ καὶ φυσικά καὶ ἡ μορφή τοῦ ὑποτιθέμενου

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ιστ' 16-34)

Θαυμαστή ἀπελευθέρωση τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. **Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.** Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὕσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρῥῆξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγέλλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ἤμουν τὸν Θεόν· ἐπικροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεφύθησαν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναρρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξεις σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιᾶτο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

5 Ἰουνίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

τό εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν θαῦμα τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐορτάζομεν. Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἱερομάρτυρος († 362), Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων († δ' αἰ.).

Ἦχος: πλ. α' - Ἐωθινόν: Η' - Ἀπόστολος: Πράξ. ις' 16-34 - Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ' 1-38.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Ἰουνίου, τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. κ' 16-18, 28-36 - Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ' 1-13.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνες τῆς ἡμέρας, καθὼς ἐπηγαίναμεν ἐμεῖς οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὸν τόπον τῆς προσευχῆς μᾶς συνήντησε κάποια ὑπηρέτρια πού εἶχε πνεῦμα μαντικόν, καί μέ τήν μαντεῖαν ἔφερεν πολλὰ κέρδη εἰς τοὺς κυρίους της. Αὐτὴ ἀκολούθησε τὸν Παῦλον καί ἐμᾶς καί ἐφώναζε, Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καί σᾶς ἀναγγέλλουσι τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας. Αὐτὸ τὸ ἔκανε πολλὰς ἡμέρας. Ὁ Παῦλος ἦτο πολὺ ἀγανακτισμένος καί στραφεὶς εἶπε εἰς τὸ πνεῦμα, Σέ διατάσω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νά βγῆς ἀπὸ αὐτὴν. **Καί ἐκεῖνην τὴν στιγμήν ἐβγήκε.** Ὅταν ὅμως οἱ κύριοί της εἶδαν ὅτι ἐκάθηκε ἡ ἐλπὶς τῶν κερδῶν τους, ἔπιασαν τὸν Παῦλον καί τὸν Σίλιν καί τοὺς ἔσυραν εἰς τὴν ἀγοράν πρὸς τὰς ἀρχάς, καί ὅταν τοὺς ἔφεραν εἰς τοὺς στρατηγούς εἶπαν, Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἰουδαῖοι, δημιουργοῦν ταραχὴν εἰς τὴν πόλιν μας· κηρύσσουν διδασκαλίαν, τὰς ὁποίας ἐμεῖς πού εἴμεθα Ῥωμαῖοι δὲν ἐπιτρέπεται νά τὰς παραδεχθούμε ἢ νά τὰς ἐφαρμόσωμε. Ξεσηκώθηκε καί ὁ ὄχλος ἐναντίον τους, οἱ δὲ στρατηγοὶ τοὺς ἐξέσχισαν τὰ ἐνδύματα καί διέταξαν νά τοὺς ραβδίσουν. Ἀφοῦ τοὺς ἔδωκαν πολλὰ ραβδίσματα, τοὺς ἔρριξαν εἰς τὴν φυλακὴν καί παρήγγειλαν εἰς τὸν δεσμοφύλακα νά τοὺς φυλάτῃ καλὰ. Αὐτός, ἀφοῦ ἔλαβε τέτοια παραγγελίαν, τοὺς ἔβαλε εἰς τὴν πιὸ βαθειὰ φυλακὴν καί ἔδωσε τὰ πόδια τους εἰς τὸ ξύλον πρὸς ἀσφάλειαν. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ὁ Παῦλος καί ὁ Σίλις προσεύχοντο καί ἔψαλλον ὕμνους εἰς τὸν Θεόν, καί οἱ ἄλλοι φυλακισμένοι τοὺς ἄκουαν. Ἐξαφνα ἐγίνε σεισμός μεγάλος, ὥστε ἐσαλεύθησαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς, καί ἀμέσως ἄνοιξαν ὅλλες οἱ πόρτες καί ὄλων τὰ δεσμά ἐλύθησαν. Ὅταν ἐξύπνησε ὁ δεσμοφύλαξ καί εἶδε ἀνοικτὰς τῆς πόρτες τῆς φυλακῆς, ἔσυρε τὸ μαχαίρι του καί ἐπρόκειτο ν' αὐτοκτονήσῃ, ἐπειδὴ ἐνόμιζε ὅτι οἱ φυλακισμένοι εἶχαν φύγει. Ἀλλ' ὁ Παῦλος τοῦ ἐφώνησε δυνατὰ, Μὴ κάνῃς κανένα κακόν εἰς τὸν ἑαυτὸν σου, διότι ὄλοι εἴμεθα ἐδῶ. Ἀφοῦ ἐζήτησε φῶτα, ἐπήδησε μέσα καί, τρομαγμένος, ἔπεσε εἰς τὰ πόδια τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα. Ὑστερα τοὺς ὠδήγησε ἔξω καί εἶπε, Κύριοι, τί πρέπει νά κάνω γιὰ νά σωθῶ; Ἐκεῖνοι δὲ εἶπαν, Πίστεψε εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί εἰς σωθῆς σύ καί οἱ οἰκιακοὶ σου. Καί ἐκήρυξαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου εἰς αὐτὸν καί εἰς ὄλους πού ἦσαν εἰς τὸ σπίτι του. Ἐκείνην τὴν νυκτερινὴν ὥραν τοὺς ἐπῆρε καί ἐπλήυνε τῆς πληγῆς τους καί ἀμέσως κατόπιν ἐβαπτίσθη καί αὐτός καί ὄλοι οἱ δικοὶ του. Τοὺς ἔφερε εἰς τὸ σπίτι του, τοὺς ἔδωσε φαγητόν καί ἐχαίρετο μέ ὄλους τοὺς δικούς του διὰ τὴν πίστιν του εἰς τὸν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Σαμουήλ ἦταν τῶν δαιμόνων. Ἐπίσης, στήν Ἔφεσο πολλοὶ πού πίστεψαν στό Χριστό καί ἀσχολοῦνταν μέ τὴ μαγεία, ἔφεραν τὰ βιβλία τους πού περιεῖχαν μαγικὰς ἐπικλήσεις καί τὰ ἔκαιγαν· «ικανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων» (Πράξ. 19, 19). Στήν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ Θεὸς εἶχε ἐπιβάλλει στοὺς μάγους αὐστηρότατες ποινές.

Οἱ Πατέρες ἴενε πὼς ὁ διάβολος γνωρίζει ἀπὸ τὴ μακροχρόνια πείρα του πολλὰ πράγματα καί ἔτσι ἀπαντᾷ μέσω τῶν μέντιουμ στοὺς ἀνθρώπους ἢ γνωρίζει γεγονότα τοῦ παρελθόντος πού γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους εἶναι μελλογονικά καί τὰ παρουσιάζει ὡς νέα στοὺς ἀνθρώπους. Μάλιστα πολλὰς φορές ἴενε, πράγματα πού ἴλυ-

πούν τόν ἐρωτώντα ἄνθρωπο. Λέγει ὁ Χρυσόστομος· «εἰ δέ τά μέληλοντα προλέγουσιν, οὐδέν ἄλλο κερδαίνει ὁ μαθών, ἢ λύπην περιττήν», δηλ. ἔστω κι ἂν προλέγουν τά μέληλοντα οἱ μάγοι, ἐκεῖνος πού θέλει νά τά μάθει δέν κερδίζει τίποτε παρά περιττή λύπη. Ἄκόμη, ἔστω κι ἂν μᾶς πεί κάτι ἀληθινό ὁ μάγος, δέν πρέπει νά τόν πιστεύουμε, γιατί μέ τόν τρόπο αὐτό τιμᾶμε τό δαιμόνιο πού μιλάει μέ τό στόμα τοῦ μάγου καί ἔπειτα συνηθίζουμε τό νοῦ μας σέ κάθε πρόβλημα νά καταφεύγουμε στούς μάγους. Ὅταν συνηθίζει ὁ ἄνθρωπος νά ἐμπιστεύεται τούς μάγους πάρα πολύ τούς δίνει ἀξία καί τούς διαφημίζει.

Νά ἀποφεύγουμε ὀλοκαρδίως τούς μάγους

Ὁφείλουμε νά ἀποφεύγουμε ὅλα αὐτά. Εἶναι μηχανές τοῦ διαβόλου, ικανές νά ἐπηρεάσουν τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου καί νά τήν ὀδηγήσουν στόν πυθμένα τῆς κακίας. Πολλοί ἀπό αὐτούς εἶναι συγγονοί ἀπατεῶνες καί δέν διστάζουν νά χρησιμοποιήσουν μεθόδους ἀπάτης καί μάλιστα ἐξεζητημένες, γιά νά προσελκύσουν ἀνθρώπους, ἀπό τούς ὁποίους θά ἀποσπάσουν χρήματα ἢ καί ἄλλα πράγματα. Οἱ θεραπείες πού κάνουν, σύμφωνα μέ τίς ὁμολογίες τῶν ἰδίων, εἶναι ψευδοθεραπείες. Δέν εἶναι ἀληθινές. Περισσότερο μπλέκουν τούς ἀνθρώπους σέ περιπέτειες. Ἐπίσης καί ἐκεῖνες ἢ ἐκεῖνι πού ξεματιάζουν δέν κάνουν καλή. Τή βασκανία τῆς θεραπείας ἡ Ἐκκλησία μας μέ τίς εὐχές πού ἔχει. Δέν εἶναι ἀνάγκη νά τρέχουμε στούς περιέργους αὐτούς ἀνθρώπους γιά νά θεραπευθοῦμε.

Τό κακό αὐτό ἔχει πληθυνθεῖ σ' ὅλο τόν κόσμο. Χιλιάδες ἀνθρώποι ἀπατεῶνες, δοῦλοι καί ὑπηρέτες τοῦ πονηροῦ ἔχουν κατακλύσει τήν οἰκουμένη. Ἄκόμη καί στήν πατρίδα μας ὑπάρχουν χιλιάδες πού ἀσχολοῦνται μέ τό μέληλον καί τίς θεραπείες καί τά προγνωστικά. Νά ἀπέχουμε ἀπό ὅλους αὐτούς. Ἐάν ἔχουμε πονηρά συμπτώματα, ἄς καταφύγουμε στόν Πνευματικό καί στούς Ἱερεῖς. Αὐτοί θά μᾶς πούν τί πρέπει νά κάνουμε. Ὁ Χριστός μόνο σώζει τούς ἀνθρώπους καί τούς ἀπαλλήλασε ἀπό τήν πονηρή ἐνέργεια τοῦ διαβόλου. Ἄκόμη κι ἂν ἔχουμε δαιμονική ἐπήρεια, δέν μποροῦν νά μᾶς λυτρώσουν οἱ μάγοι. Μόνον ὁ Χριστός πού ἦλθε νά λύσει τά ἔργα τοῦ διαβόλου, ἐξουσιαστικά μᾶς ἐλευθερώνει ἀπό τή δαιμονική ἐνέργεια. Ἡ ἀπαλλογή μας ὅμως γίνεται μέσα στήν Ἐκκλησία καί μέ τά μέσα τῆς χάριτος πού εἶναι τά μυστήρια. Ὅς εὐχρηθοῦμε νά παραμείνουμε ὅλοι ἀμέτοχοι ἀπό τέτοιες πονηρές καταστάσεις. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δήμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱσαίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>